

INFRAESTRUCTURA CLAU

GUILLEM COSTA
[Barcelona](#)

Malgrat els avenços, Catalunya no ha aconseguit revertir del tot el retard en la instal·lació de parcs d’energies renovables i continua sense liderar la posada en marxa d’aquest tipus d’instal·lacions. Tanmateix, en els últims mesos sí que ha aconseguit encapçalar la tramitació de projectes de camps de bateries. Segons dades de Red Eléctrica, Catalunya és la comunitat autònoma que gestiona i concedeix més permisos d’accés i connexió a la xarxa de transport elèctric per col·locar bateries, uns elements clau per donar seguretat al sistema elèctric i evitar hipotètiques apagades com la que es va viure a Espanya fa un any.

Fins ara, s’ha donat llum verda a 2.021 megawatts de potència, una dada que supera els 1.751 d’Andalusia, el segon territori amb més camps de bateries. A més, en aquests moments, la Generalitat està en procés d’autoritzar 164 projectes més d’aquest tipus.

Marc legal

Fonts del sector asseguren que l’entrada en vigor del polèmic decret llei català que dona prioritat a les renovables i regula les bateries ha contribuït a accelerar el procés. Salvador Salat, portaveu d’UNEF (Unió Espanyola Fotovoltaica) a Catalunya, coincideix: «És una de les assignatures que, per una vegada, hem afrontat correctament». «Fins fa poc, no hi havia regulació i cada projecte s’havia d’abordar de manera individual, un fet que dificultava el procés», afirma. «Però amb l’aprovació del decret, tot és més senzill», admet.

Els camps de bateries consisteixen en instal·lacions formades per grans sistemes d’emmagatzematge elèctric. Aquest tipus de bateries permeten guardar energia durant el dia, quan hi ha excedent, per alliberar-la més tard quan el sistema la necessita. «La seva funció principal és aportar flexibilitat a la xarxa: absorbeixen electricitat en moments d’alta producció o baixa demanda i la retornen en les hores de més consum», detalla Salat. Així s’equilibra l’oferta i la demanda.

Amb el desplegament de les energies renovables, especialment la solar, la importància dels camps de bateries ha augmentat, ja que serveixen per aprofitar l’excedent diürn, que d’una altra manera es podria desaprofitar, i traslladar-lo a la tarda, la nit o les primeres hores del matí.

Dos models

Aquests projectes poden ser els

Catalunya, líder en tramitar projectes de camps de bateries

Es tracta de la comunitat autònoma que gestiona i concedeix més permisos d’accés i connexió a la xarxa de transport elèctric per col·locar bateries

Obstacles

L’oposició local frena l’avenç de moltes iniciatives

L’avenç dels projectes de bateries a Catalunya topa amb una forta oposició local que en frena el desplegament. En els últims mesos, desenes d’ajuntaments han aprovat moratòries urbanístiques per guanyar temps davant unes instal·lacions encara poc conegudes, amb l’objectiu d’analitzar-ne l’impacte i revisar la planificació.

G. C.
[Barcelona](#)

Des del sector energètic atribueixen aquest rebuig al desconeixement i als temors sobre possibles riscos, com incendis o sorolls. El portaveu d’Unef a Catalunya, Salvador Salat, assegura que «aquestes preocupacions no es corresponen amb la realitat» i defensa que l’impacte és «reduït». També hi ha recels de veïns i entitats ecologistes, que alerten d’una implantació massiva sense planificació clara.

Malgrat això, el sector considera que l’emmagatzematge és clau per al desenvolupament de les energies renovables. La Generalitat ha fixat límits a les moratòries municipals, que no poden superar els dos anys, i es reserva la possibilitat d’intervenir si els ajuntaments intenten bloquejar els projectes. L’objectiu del Govern és ordenar-ne el desplegament, no aturar-lo. ■

anomenats *stand alone* o híbrids. Els primers són instal·lacions de bateries independents, connectades directament a la xarxa i dedicades exclusivament a emmagatzemar i subministrar electricitat segons les necessitats del sistema. Els híbrids, en canvi, es vinculen a una planta de generació renovable, com un parc solar o eòlic, de manera que la bateria emmagatzema part de l’energia produïda per aquesta instal·lació per injectar-la més endavant al sistema.

Catalunya, per ara, és líder en els camps de bateries *stand alone*. Pel que fa als híbrids, com que la comunitat no disposa d’una quantitat de parcs eòlics i solars molt elevada, se situa en tercer lloc, per darrere d’Andalusia i Extremadura, llocs on hi ha més volum de renovables. Companyies dedicades al impuls de les bateries constaten que el nou marc jurídic aporta confiança i estimula l’activitat. Però, tot i així, avisen que encara queda molt camí per

Fins ara, el Govern ha donat llum verda a 2.021 megawatts de potència, superant els 1.751 d’Andalusia

Les instal·lacions estan formades per sistemes d’emmagatzematge de grans dimensions

recórrer per donar a conèixer la importància de les bateries i convèncer aquells ajuntaments reticents davant les propostes que els arriben per part de promotors.

«No hi ha cap mena de dubte que molts dels primers grans parcs de bateries de la península es veuran a Catalunya», sosté Salat. El portaveu d’UNEF vol també deixar clar que aquesta mena de

punts d’emmagatzematge d’energia no generen grans so-rolls ni són problemàtics a l’hora de rebre el vistiplau ambiental, ja que el seu impacte és molt baix. «A més, amb poc espai es pot emmagatzemar molta energia», subratlla. En dades: en tot just una hectàrea es poden guardar 100 megawatts d’energia que s’emmagatzemen i després s’alliberen quan és necessari.

Element clau

Salat, de tota manera, considera que Catalunya ha d’accelerar igualment en el model de bateries híbridat: «És clau donar servei a un parc fotovoltaic concret per-què la producció es pot desplaçar cap a la tarda-nit». «De fet, els parcs que sol·liciten instal·lar-se al territori ja solen demanar també una autorització per posar bateries», afegeix. «Es tracta d’un element clau per emmagatzemar energia i donar estabilitat», conclou.

Fonts del Departament de Ter-ritori, Habitatge i Transició Eco-lògica de la Generalitat defensen la tramitació d’un elevat nombre de projectes i exposen que es tracta d’un pas necessari per descarbonitzar el model energètic i al mateix temps impulsar les renovables, alhora que s’electrifica la demanda. A més, tal i com afegeixen aquestes fonts, es contribueix a aplanar la corba de demanda i a estabilitzar els costos, alhora que es garanteix el subministrament en cas d’incidències. ■